

talte videre: „Jeg skal give den højtærede Finansminister Ret i, at den Opposition, han tilhører, sagde i sin Tid ikke blot, at Laanet var for stort, men ogsaa, at Skatterne var for store, flere Millioner for store, endskønt vi nu vilde have siddet i en overordentlig miserabel finansiel Forfatning og vilde have siddet saadan lige fra første Dag, da den nuværende Regering tiltraadte, hvis ikke det Skattebeløb var blevet gennemført, som jeg i sin Tid erklærede var nødvendigt.“ Saaledes blev den højtærede Minister opfattet, og jeg er derfor sikker paa, at jeg fuldkommen har forstaaet baade den højtærede Ministers Ord den Gang og hans Mening, og jeg tror, at den Forstaaelse, som jeg har hævdet siden, er fuldkommen rigtig, og jeg tror, at de Forsøg, som den højtærede Minister her i Dag har gjort paa at fremstille mig som en Mand, der ikke har forstaaet, hvad han har sagt, er ganske forfejlede.

Finansministeren (Brandes): I en vis Forstand var den sidste Bemærkning, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) gjorde, mig den forunderligste, idet jeg synes, at medens han paa et vist Tidspunkt af sin Tale indrømmede, at naar jeg havde givet en Forklaring af, hvad jeg havde udtalt angaaende Statslaanets Størrelse i Fjor Efteraar, og dermed fastslog, at den Fremstilling, det ærede Medlem gav af mine Ord, nemlig at det var mod bedre Vidende, at jeg den Gang skulde have udtalt mig om Statslaanets Størrelse, var urigtig, saa gik han nu fra det og stod paa, at hans hele Opfattelse af mine Ord var rigtig. Men den Opfattelse, det ærede Medlem har fremsat baade i Artikler og paa Møder, gaar ud paa, at jeg ligesom andre Medlemmer af det radikale Venstre altid som Opposition ganske rolig fremsætter Udtalelser uden at være overbevist om deres Sandhed og Rigtighed. Det forekommer mig, at det ærede Medlem nu ikke turde og vilde sige det her i Salen, men alligevel endte han med at sige, at han ansaa den Fremstilling, han havde givet, og sin Opfattelse af mine Ord for rigtig. Jeg bliver nødt til igen — og Spørgsmaalet om Opfattelsen af disse to Punkter er maaske ikke saa ubetydeligt, som det kunde synes — at dvæle ved den, thi det ærede

Medlem udvidede ogsaa i nogen Grad Debatten, han vilde overhovedet have den ind baade paa Spørgsmaalet om det radikale Venstres Politik og paa det nuværende Ministeriums hele Stilling. Det bliver derfor noget vigtigere, end det ellers vilde have været, om det ærede Medlem i sin Fremstilling har været, som jeg hensynsfuldt udtrykte det, misopfattende eller ikke.

Det ærede Medlem dvælede med stor Forkærlighed ved Billedet om Kassen, dette Billede har sat sig fast i hans Sjæl, han har næsten tilegnet sig det, og han kunde ogsaa sige en slet ikke daarlig Brander i den Anledning — den Ære vil jeg dog give ham —, den overraskede mig maaske noget i det ærede Medlems Mund, men paa den anden Side, en Brander er jo altid en Brander, og hvorfor skulde vi ikke ogsaa høre dette i Folketingssalen? Naar det ærede Medlem indfører det, maa det jo være rigtigt. Hvad nu Kassen angaar, har jeg en Gang i denne Forbindelse sagt de Ord, det ærede Medlem nævnede, idet de skulde forstaaes saaledes, at man fra alle Sider vilde give Ministeriet en særlig Stilling, men ingenlunde saaledes, at det var Ministeriet, som udbad sig en saadan, og det er det, som det ærede Medlems Udtalelser baade i Skrift og Tale altid gaar ud paa, at dette Ministerium har stræbt, søgt og anmodet om at komme i en Stilling, hvor ingen maatte røre ved det. Men det var hverken det, jeg sagde eller mente, aldeles ikke. Jeg sagde, at man fra anden Side ligesom havde anbragt os i en saadan Kasse, men det var ingenlunde Ministeriets Ønske at være i den, og jeg har senere, som det ærede Medlem maatte indrømme mig, udtrykkelig fremhævet, at det, at der stod „Forsigtig“ paa Kassen — jeg sagde det til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) i en Debat, vi havde i Anledning af Petroleumsspørgsmaalet —, betød ingenlunde, at jeg ønskede en Beskyttelse for Ministeriet. Tværtimod, Ordene staar i Folketingstidenden for 1913—14, Sp. 1613, og deraf fremgaar det, at jeg ikke har ment, at det, at der paa Kassen stod „Forsigtig“, skulde beskytte os, Ministeriet har aldeles ingen Fordring gjort paa nogen Særstilling. Ministeriet var kommet til Regeringen paa Grund af Grundlovssagen,